

Mál nr. 411/2020**M og
V v/ slysatryggingar launþega.****Ágreiningur um hvort réttur til bóta hafi glatast vegna tómlætis hins slasaða.****Gögn.**

Málskot, mótttekið 1.12.2020, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.
Bréf V, dags. 9.12.2020.

Málsatvik.

Hinn 20. febrúar 2018 féll M í stiga á vinnustað sínum. Hann leitaði samdægurs á bráðadeild Landspítalans. Í bráðamóttökuskra kemur fram að skoðun hafi bent til rifbrota. Hann hafi fengið verkjastillandi meðferð vegna rifbrots og leiðbeiningar. Endurkoma var ráðlögð ef aukin mæði, hiti, slappleiki eða verkir koma til sem ekki fæst ráðið við, en gera mátti ráð fyrir að verkir myndu aukast eftir u.þ.b. tvær vikur. Þá fékk hann enskt læknaþréf fyrir tryggingafyrirtæki í Póllandi. Eftir slysið mun M hafa farið til síns heima í Póllandi.

Í læknisvottorði pólsks læknis, dags. 4. nóvember 2019, kemur fram að M hafi leitað til læknisins 22. febrúar 2018 vegna verkja og slappleika af völdum slyssins. Hann hafi greinst með áverka á brjóstakassa vinstra megin (e. chest – left side), bringubeini (e. sternum), liðhlaup í hægri axlarlið (e. dislocation of the right shoulder) og í vinstri olnboga (e. the left elbow). Í framhaldinu hafi hann komið til viðtals og skoðunar í 11 skipti á tímabilinu frá 27. febrúar 2018 til 2. júlí sama ár. Enn fremur segir í vottorðinu að M hafi verið óvinnufær frá 22. febrúar 2018 til 9. júlí sama ár. Í öðru pólsku læknisvottorði, dags. 4. nóvember 2019, kemur fram að M hafi gengist undir liðspeglun 6. júlí 2018 og síðan verið til meðferðar og endurhæfingar til 31. desember sama ár.

Vinnuveitandi M hafði í gildi slysatryggingu launþega hjá V þegar slysið varð. Tilkynnt var um slysið til V 23. september 2019 með kröfu um bætur úr slysatryggingunni. V hefur hafnað bótaskyldu úr slysatryggingunni. Byggir höfnunin einkum á því í fyrsta lagi að með því að óska eftir læknisvottorði á ensku fyrir pólskt vátryggingafélag hafi M verið ljós atvik að baki kröfu sinni strax á slysdegi, í öðru lagi að hann hafi orðið fyrir verulegum meiðslum og verið óvinnufær til 9. júlí 2018 og í þriðja lagi hafi hann leitað til læknis í Póllandi í allmörg skipti frá 27. febrúar 2018 til 2. júlí sama ár auk þess að hafa gengist undir aðgerð á öxl 6. júlí sama ár. Með vísan til þessa sé ljóst að M hafi í síðasta lagi 6. júlí 2018 verið ljós atvik að baki kröfu sinni. Tilkynning um slysið hafi því ekki borist félaginu innan logmæltis ársfrests samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 glatar sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysatryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á.

Samkvæmt skilmálum V fyrir slysatryggingu launþega greiðast úr vátryggingunni dagpeningar vegna tímabundins missis starfsorku og bætur vegna varanlegs líkamstjóns eftir nánari reglum sem fram koma í skilmálunum. Af málskoti þykir mega ráða að krafa M um bætur úr slysatryggingunni takmarkist við bætur vegna varanlegs líkamstjóns. Úrskurður í málinu takmarkast því við slíka kröfu.

Ekki liggur fyrir í málinu af hvaða tilefni M óskaði eftir læknisvottorði á ensku fyrir pólskt vátryggingafélag. Ekkert verður fullyrt um að það hafi verið til að krefjast bóta fyrir varanlegt líkamstjón. Þá verður heldur ekki annað ráðið en að læknismeðferð auk aðgerðar og endurhæfingar sem M fékk í Póllandi allt til ársloka 2018 hafi verið í því skyni að hann fengi bót meina sinna. Að þessu gættu og að virtum gögnum málsins að öðru leyti verður að telja að það hafi ekki verið fyrr en að lokinni læknismeðferð og endurhæfingu í árslok 2018 að M hafi mátt vera ljóst að hann kynni að eiga kröfu um bætur úr slysatryggingunni vegna varanlegra afleiðinga af völdum slyssins. Krafa hans um bætur úr slysatryggingunni vegna varanlegs líkamstjóns telst því ekki hafa verið fallin niður vegna tómlætis þegar krafan var gerð 23. september 2019.

Niðurstaða.

Krafa M, um bætur vegna varanlegs líkamstjóns úr slysatryggingu launþega hjá V er ekki fallin niður vegna tómlætis samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.

Reykjavík, 12. janúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.